ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA ÁP-RA-HAM, I-SÁC VÀ GIA-CỐP

(Thứ Sáu—Tiết Tối)

Bài Sáu

Giấc mơ về Bê-tên

Đọc Kinh văn: Sáng. 28:10-22; Gi. 1:51

I. Giấc mơ của Gia-cốp là giấc mơ về mục tiêu của Đức Chúa Trời, giấc mơ về Bê-tên, giấc mơ về nhà của Đức Chúa Trời (Sáng. 28:10-22), tức là Hội thánh ngày nay (1 Ti. 3:15) và sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới là nơi cư ngụ đời đời của Đức Chúa Trời và tuyển dân được chuộc của Ngài (Khải. 21:3, 22):

A. Đức Chúa Trời đã có một giấc mơ, và giấc mơ ấy là có Giê-ru-sa-lem Mới, một thành phố được-xây-dựng, như sự tổng kết gia tể của Ngài; sự xây dựng này là sự xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời—sự xây dựng của Đức Chúa Trời là một Thần–nhân, một sự xây dựng mà trong đó Đức Chúa Trời là nhà của con người (Thi. 90:1; 91:1, 9) và con người là nhà của Đức Chúa Trời (Ês. 66:1-2; 57:15; Gi. 14:20, 23; 15:5; Khải. 21:3, 22).

B. Giấc mơ của chúng ta là trở thành Giê-ru-sa-lem Mới như sự tổng kết gia tể của Đức Chúa Trời—cc. 9-10.

C. Nguyên tắc của giấc mơ là điều gì đó trong giấc mơ tưởng chừng không thể lại xảy ra với chúng ta—đc. Lu. 1:37; 18:27; Gióp 42:2-3; Thi. 126:1; Giê. 32:27:

1. Mỗi khải tượng thuộc linh là một giấc mơ; mỗi kinh nghiệm thuộc linh là một giấc mơ.
2. Hầu hết các khải tượng thuộc trời đều đến trong những thời kì chịu khổ, khi chúng ta bị cắt bỏ khỏi những gì thuộc về con người và đặt sự tin cậy vào những gì thuộc về Đức Chúa Trời—đc. Sáng. 28:10-12.
3. Giấc mơ đầu tiên trong đời sống thuộc linh của chúng ta là sự cứu rỗi của chúng ta; bước vào nếp sống Hội thánh là một giấc mơ; biết được tính thực tiễn của Hội thánh cũng là một giấc mơ.
4. Trọng tâm của mỗi giấc mơ thuộc linh là Christ, Đấng là chiếc thang, Đấng đem trời xuống đất và kết hiệp đất với trời—Gi. 1:51.

II. Giấc mơ của Gia-cốp trong Sáng Thế Kí chương 28 là điểm trọng yếu nhất trong cả Sáng Thế Kí và là lời trọng yếu nhất trong khải thị của Đức Chúa Trời:

A. Trong việc trở nên chiếc thang thuộc trời tại Bê-tên, Christ phát ngôn với chúng ta về việc thể nào Đức Chúa Trời khao khát có một ngôi nhà trên đất được cấu tạo bằng tuyển dân được chuộc và được biến đổi của Ngài, để Ngài có thể đem trời (Đức Chúa Trời) xuống đất (con người) và kết hiệp đất (con người) với trời (Đức Chúa Trời), làm cho cả hai nên một cho đến đời đời—Gi. 1:51; Sáng. 28:10-22.

B. Trong kí thuật về giấc mơ của Gia-cốp, đá (cc. 11, 18, 22), trụ (c. 18), nhà của Đức Chúa Trời (cc. 17, 19, 22), và dầu (c. 18) là những chi tiết nổi bật và là các nhân tố cơ bản tạo nên Kinh Thánh:

1. Đá biểu trưng cho Christ là đá nền, đá đỉnh, và đá góc cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời, nhà thuộc linh của Ngài—Ês. 28:16; Xa. 4:7; Công. 4:10-12.
2. Đá cũng biểu trưng cho con người được biến đổi, tức người đã được cấu tạo Christ là yếu tố biến đổi để trở nên vật liệu cho sự xây dựng nhà Đức Chúa Trời (Sáng. 2:12; Mat. 16:18; Gi. 1:42; 1 Cô. 3:12; 1 Phi. 2:5; Khải. 21:11, 18-20), là Hội thánh ngày nay (1 Ti. 3:15) và sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới là nơi cư ngụ đời đời của Đức Chúa Trời với tuyển dân được chuộc của Ngài (Khải. 21:3, 22; Gi. 14:23).

3. Gia-cốp đã dùng một hòn đá làm gối, biểu thị rằng yếu tố thần thượng của Christ được cấu tạo vào bản thể chúng ta qua việc chúng ta kinh nghiệm Ngài cách chủ quan, trở thành cái gối để chúng ta nghỉ ngơi (bao gồm cả việc được thỏa mãn), là sự nâng đỡ vững chắc bên trong chúng ta—đc. Mat. 11:28.
4. Sau khi tỉnh dậy sau giấc mơ, Gia-cốp dựng gối–đá ấy lên làm trụ, biểu thị rằng Christ, Đấng mà chúng ta đã kinh nghiệm, Đấng đã được tác thành vào chúng ta, và chúng ta nghỉ ngơi trên Ngài, trở thành vật liệu và sự nâng đỡ cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời, tức nhà của Đức Chúa Trời—đc. 1 Vua. 7:17, 21; Ga. 2:9; Khải. 3:12.
5. Cuối cùng, Gia-cốp đổ dầu, một biểu tượng về Linh là sự tổng kết của Đức Chúa Trời Tam Nhất vươn đến con người (Xuất. 30:23-30; Lu. 4:18), lên trụ, biểu thị rằng con người được biến đổi thì làm một với Đức Chúa Trời Tam Nhất và biểu lộ Ngài.
6. Hòn đá ấy trở thành Bê-tên, nhà của Đức Chúa Trời (Sáng. 28:17, 19, 22):
   a. Nhà của Đức Chúa Trời là nơi cư ngụ hỗ tương của Đức Chúa Trời với những người được chuộc của Ngài (Gi. 14:2, 23)—con người là nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời (Ês. 66:1-2; 1 Cô. 3:16; Êph. 2:22; Hê. 3:6; Khải. 21:3) và Đức Chúa Trời là nơi cư ngụ của con người (Thi. 90:1; 91:1; Gi. 15:5; Khải. 21:22).
   b. Do đó, nhà Đức Chúa Trời được cấu tạo bởi Đức Chúa Trời và con người hòa quyện với nhau nên một; trong nhà của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời biểu lộ chính Ngài trong nhân tính; cả Đức Chúa Trời lẫn con người đều tìm thấy sự thỏa mãn và nghỉ ngơi hỗ tương, đời đời—Thi. 132:13-14.
7. Ngày nay trong nếp sống Hội thánh, chúng ta đang ở trong thực tại của Bê-tên, trong sự ứng nghiệm giấc mơ của Gia-cốp với chiếc thang thuộc trời, đá, trụ, nhà của Đức Chúa Trời, và dầu; điều này sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới là Bê-tên đời đời, nhà đời đời của Đức Chúa Trời—1 Ti. 3:15; Khải. 21:3, 22.
8. Nhà của Đức Chúa Trời được cấu tạo bởi Đức Chúa Trời và con người liên hiệp, hòa quyện, và hợp nhất với nhau nên một—Gi. 14:23; 1 Gi. 4:15-16; đc. Công. 17:24.

III. "Ông mơ thấy có một cái thang được dựng trên đất; đầu thang vươn đến trời; và kìa, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đang lên xuống trên đó" (Sáng. 28:12); "Ngài nói với ông: 'Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, các anh sẽ thấy trời mở ra và các thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Loài người'" (Gi. 1:51):

A. Chiếc thang là trung tâm, là trọng tâm trong giấc mơ của Gia-cốp; giấc mơ này là một khải thị về Christ, vì Christ là thực tại của chiếc thang mà Gia-cốp đã thấy.
B. Trong nhân tính Ngài, Christ, tức Con Loài người, là chiếc thang dựng trên đất, đem trời (Đức Chúa Trời) xuống đất (con người) và kết hiệp đất và trời nên một—đc. 14:6:
   1. Bởi việc Ngài đến qua sự nhục hóa, Chúa Jesus đã đem Đức Chúa Trời vào trong con người—1:14.
   2. Bởi việc Ngài trải qua sự chết và phục sinh, Chúa Jesus đã đem con người vào trong Đức Chúa Trời—14:6, 20.
C. Linh được tái sinh của chúng ta, tức nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời ngày nay (Êph. 2:22), là nền tảng trên đất nơi Christ là chiếc thang thuộc trời đã được dựng lên (Sáng. 28:12; 2 Ti. 4:22); do đó, bất cứ khi nào xoay về linh, chúng ta đều kinh nghiệm Christ là chiếc thang đem Đức Chúa Trời đến với chúng ta và đem chúng ta đến với Đức Chúa Trời:
   1. "Anh em ơi, vì đã có sự dạn dĩ để vào Nơi chí thánh trong huyết của Jesus"—Hê. 10:19:
      a. Nơi chí thánh ngày nay ở trên trời, nơi có Chúa Jesus (9:12, 24); vậy làm sao chúng ta có thể vào Nơi chí thánh trong khi vẫn còn sống trên đất?
      b. Bí quyết là linh chúng ta, được đề cập trong Hê-bơ-rơ 4:12; chính Christ ở trên trời bây giờ cũng đang ở trong linh chúng ta—2 Ti. 4:22.

c. Là chiếc thang thuộc trời (Sáng. 28:12; Gi. 1:51), Ngài kết hiệp linh chúng ta với trời và đem trời vào linh chúng ta; vì vậy, khi nào xoay về linh mình, chúng ta bước vào Nơi chí thánh; tại đó chúng ta gặp Đức Chúa Trời, Đấng đang ngự ngai ân điển.

2. "Vậy, chúng ta hãy dạn dĩ tiến đến ngai ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy ân điển để được giúp đỡ đúng lúc"—Hê. 4:16:
   a. Chắc chắn ngai được đề cập ở đây là ngai của Đức Chúa Trời, là ngai ở trên trời (Khải. 4:2); ngai của Đức Chúa Trời là ngai uy quyền đối với cả vũ trụ (Đa. 7:9; Khải. 5:1).
   b. Nhưng đối với chúng ta là tín đồ thì ngai này trở thành ngai ân điển, được tượng trưng bởi nắp chuộc tội (ngai thương xót) bên trong Nơi chí thánh (Xuất. 25:17, 21); ngai này là ngai của cả Đức Chúa Trời và Chiên con (Khải. 22:1).
   c. Chính Christ đang ngự ngai trên trời (La. 8:34) cũng hiện đang ở trong chúng ta (c. 10), tức là trong linh chúng ta (2 Ti. 4:22) là nơi có chỗ ở của Đức Chúa Trời (Êph. 2:22).
   d. Tại Bê-tên, nhà Đức Chúa Trời, tức nơi ở của Đức Chúa Trời, tức là cổng trời, Christ là chiếc thang kết hiệp đất với trời và đem trời xuống đất (Sáng. 28:12-17; Gi. 1:51); vì ngày nay linh chúng ta là nơi có chỗ ở của Đức Chúa Trời nên linh hiện là cổng trời, nơi có Christ là chiếc thang kết hiệp chúng ta, con người trên đất, với trời, và đem trời đến với chúng ta.
   e. Vì vậy, khi nào xoay về linh, chúng ta bước vào qua cổng trời và chạm đến ngai ân điển trên trời qua Christ là chiếc thang thuộc trời.

D. Ở đâu có chiếc thang này, ở đó có trời mở ra, có con người được biến đổi, có sự xức dầu trên con người ấy, và có sự xây dựng nhà của Đức Chúa Trời bằng con người ấy.

E. Kết quả của việc Christ là chiếc thang thuộc trời là Bê-tên, tức Hội thánh, Thân thể Đấng Christ; và sự tổng kết của chiếc thang này là Giê-ru-sa-lem Mới.

© 2026 Living Stream Ministry